

Subirats Piñana, del periodisme a la política

El passat divendres dia 6 moria a Barcelona als 97 anys el tortosí Josep Subirats Piñana. Persona amb una llarga i extensa trajectòria va ocupar importants càrrecs, especialment de càracter tècnic, a Catalunya, Espanya i Europa a proposta del PSC en el qual militava des de 1978. El 2002, quan era alcalde de Tortosa el socialista Joan Sabaté, fou nomenat "fill predilecte" de la ciutat.

Josep Bayerri Raga, periodista

Subirats fou sempre un periodista de vocació. Quan només tenia 14 anys, estudiant de batxillerat a l'Institut de Tortosa, comença a col·laborar en el periòdic *El Pueblo*, òrgan dels seguidors de Marcelino Domingo del qual Subirats sempre fou un fidel admirador; aleshores era director Sebastián Campos Tarré, que seria afusellat pels franquistes el 1939. Com a conseqüència dels fets d'octubre de 1934, quan Companys va proclamar la república catalana dins l'Espanya federal, com el 1931 havia fet ja Macià, Campos Tarré i molts dirigents d'esquerres foren detinguts i confinats al vaixell Manuel Arús ancorat al port de Tarragona, raó per la qual Subirats va haver de realitzar feines pròpies de redactor del periòdic. Novament el 1937, quan el director Joan Curto Pla, també afusellat pel franquisme, va partir al front, Subirats fou de facto el director d'*El Poble* fins que Tortosa fou evacuada al març de 1938 i el diari va desaparèixer. Per aquests fets el 1939 fou jutjat en consell de guerra i condemnat, i passà cinc anys entre la presó de Tarragona, al principi, i camps de treball. En quedar lliure completà els seus estudis d'intendent mercantil, es dedicà a activitats professionals dirigint una acadèmia privada, assessorant empreses i doctorant-se en ciències econòmiques per la Universitat Autònoma de Barcelona. Mentrestant, el 1945 ingressa a ERC i forma part del consell de redacció de *La Humanitat*, periòdic clandestí del partit. Durant aquests anys les seves vingudes a Tortosa, sempre per motius familiars, eren molt esporàdiques i aquí gairebé no era conegut.

Amb la mort de Franco s'inicià el procés de transició política amb els actes de presentació dels par-

tits polítics democràtics a les Terres de l'Ebre. Gairebé tots ells se celebraren al Cinema Femina i el 27 de febrer de 1977 fou ERC amb intervencions de Josep Subirats, pels seus orígens tortosins, Josep M. Poblet i Heribert Barrera. Subirats defensà la proposta d'ERC com a continuadora de l'esquerranisme "marcelinista" d'abans de la guerra. A les primeres eleccions, al juny de 1977, els partits d'esquerres formaren una coalició al Senat (Entesa dels Catalans). L'acord era que els tres candidats fossin de Tarragona, Reus i Tortosa i al mateix temps del PSUC, PSC i ERC. Subirats ocupà el lloc de Tortosa i fou elegit per ERC. Vàrem coincidir durant la campanya en molts de mitjans on jo anava com a número tres a la llista del PSC-PSOE. Allí fou on el vaig conèixer iniciant uns anys de relació. Aleshores ERC era un partit amb molt poca força política i poques expectatives que molts consideraven ja acabat. Seguí com sigui, l'any següent Subirats es passà al PSC i repetiria com a senador el 1979.

El gener de 1978, en crear-se el setmanari *Ebre Informes*, Subirats reactivà el seu vessant periodístic i fou un dels col·laboradors fixos del periòdic amb la secció *Crònica d'un Senador* que va durar fins al juliol de 1982 quan deixà la política activa en ser nomenat membre del Tribunal de Comptes. Foren més de dues-centes cròniques on, a més d'explicar la seua tasca com a senador, aportava interessants informacions sobre la vida política tortosina dels anys de la preguerra i els personatges més significatius amb qui va viure. El febrer de 1979, davant les eleccions d'aquell any, ja havia editat un opuscle sobre la seva vida parlamentària, *Any i mig al Senat*, que em demanà que prologués, cosa que vaig fer. Una de les facetes més conegudes de Subirats fou la seva tasca de cronista de fets que va viure, cosa

que va deixar escrita en mitja dotzena de llibres, amb la seua visió personal més de memorialista que d'historiador. Alguns d'ells, com *Evocacions 1936-38* (1989), *Marcel·lí Domingo per ell mateix* (1995), *Tortosa, front de guerra* (1995), i *Quatre alcaldes republicans de Tortosa* (2005), tenen un gran valor pel fet d'esbrinar com foren aquells anys a Tortosa. ■

El vessant periodístic de Josep Subirats ens ha permès recuperar molts elements de la memòria històrica dels anys de la Guerra Civil a Tortosa.

47a FIRA DE FIRES

exprom Reus

2017

DE L'11 AL 15 D'OCTUBRE

75 anys **firaReus**
Centre de Fires i Convencions

www.firareus.com
Av. de Bellissens, 40